

הכל עוברים ליד עפולה ואינם נכנסים אליה. השבוע, לפתע, הופנה אליה הזרקור, בעיקבות הרצח הכפול — והתגלתה תמונה מדהימה

יום-יום את העיר, ברכס לעבודה וממנה. המבטים המרשימים פינו את מקורם הישמהר לגידופים. הדרך להתפרצות אלימה היתה קצרה.

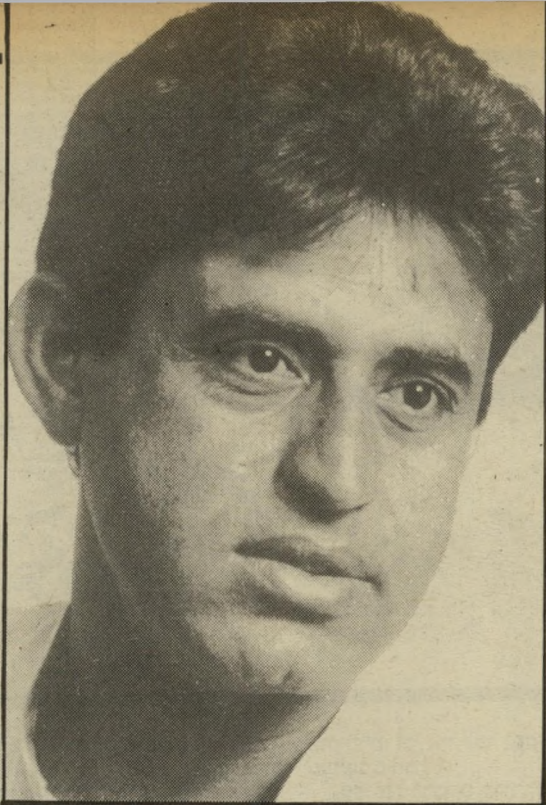
ביום השלישי בערב נפגעו העובדים במיוללות שבמרכז העיר. למחרת הופיע נצלן-האסונות כהנא, ועזב את העיר אחרי זמן קצר. עליפי דרישת המישטרה. הוא יצא, אך רוחו נשארה במקום. שמו נישא בפי כל. המתגוררים, שמיספרם גדל מרגע לרגע, החלו לקרוא בקול רם את שמו, יחד עם קריאות אחרות: "מוות למחבלים! ערכים החוצה!"

ביום הרביעי בערב האווירה כבר היתה חמה מאוד, הרבה יותר מחום השמש בשעות-הצהריים. עתה התחילו להתנפל על ערכים בתחנה המרכזית, הנמצאת בסמוך, ועל עוברי-אורח

כאצקו מה הוא וחבריו מתכוונים לעשות לערכים — גרון שחוט.

„לשחוט אותם!“

ששבע קודם לכן קרה משהו בעיר הרדומה. בלילה שבין יום הראשון והשני נודע, שיוסף אליהו, סגן מנהל בית-הספר, וחברתו למיקצוע, לאה אלמקייס, נעלמו. הם יצאו מבית-הספר מיפתן מכוניתו של אליהו, אאודי 80, ופנו רדומה, בכביש המוביל לכיוון ג'נין. באוויר היתה תחושה ברורה שהתעלומה תסתיים ברע. התחושה התגברה כמה שעות אחרי-כך, כשנתגלתה מכוניתו הנטושה של אליהו בג'נין, ובתוכה כיתמירים וקליע. שבוע אחרי-כך התברר כי הרם מקורו בעזים והקליע אינו מהסוג שבו נורה

שבוע עלידי מישטרת עפולה, בעת שמאות אנשים חיפשו אחרי שני הנעדרים. אלמקייס בת ה-19, מורה דתית בשירות לאומי, לימדה באותו בית-הספר.

סגן מנהל בית-הספר מיפן תן בעפולה, יוסף אליהו. והמורה לאה אלמקייס, בצילומים שהופצו לפני

אפולה בנפולה

פי ופי הטלוויזיה ברחבי העולם למדו ביום הראשון השבוע על מקום חדש בארץ, ושמו בישראל: עפולה. הצילומים, שנשלחו מכאן באמצעות הלוויין, סיפרו על רצח טרגי כפול והפגנות זעם של מאות פירחחים שדרשו נקמה בערבים. אבל גם לישראלים רבים היתה

למקום מייד אחרי סיום טקס-הקבורה והציף את האיזור כולו. מהתחנה המרכזית ועד לכיכר הכביש נחסם בידי אספסוף, שרצה לשמוע את מאיר כהנא ודרש לדעת את שמו של הכפר שממנו באו שלושת הנערים.

אחרי ההלוויה שוטרים חובשי קסדות ומצויידים באלות ואנשי מישמר-הגבול מפנים אלפי מתגוררים בכיכר העיר. אחרי הלווייתו של המורה מעפולה. ההמוני הזועם הגיע

ערכים שנקלעו למרכז-העיר — וגם על יהודים, שנחשדו למרבה תדהמתם כערכים. ביום החמישי בבוקר גדל מיספר המתגוררים ברחוב. מול תחנת שם המישטרה. צעירים ומבוגרים עמדו שם שעות, בעורם מעלים השערות על מה שאירע לשני המורים, ומפורזים עצות מה יש לעשות לערכים: „צריך לגרש אותם מפה!“ „כהנא צודק!“ „אסור לתת

אליהו. החלה ההתגוררות. עם בוא הידיעות הראשונות, צעירי רים רבים, בני-המקום וכאלה העוברים כסכינה, התאספו מול תחנת-המישטרה הגדולה שבועיר. בתוך התנה הוקם מטה-החיפושים. הצעירים שעמדו ממול, לצד דוכני הפלאפל של העיר, לא נטלו חלק בחיפושים. הם עמדו שעות בשמש היוקרת וגילו עניין בערכים, החוצים

המוחה בדרך כלל עם מאיר כהנא. צלמת-עיתונות אמריקאית, שמשיי מתה הראשונה בארץ היתה צילומים בעפולה, באה ביום הראשון בצהריים למרכז העיר. היא פנתה לצעיר, שסיפר לה כי הוא נמצא שם כבר שיבעה ימים רצופים, וביקשה שיסביר לה מה מתרחש. „אנחנו גברים. רק אנחנו, מכל הארץ, נראה להם מי אנחנו!“ אמר לה באנגלית עילגת, תוך שהוא מסמך

השבוע הזדמנות יוצאת-דופן ללמוד פרק בידיעת-הארץ, ולגלות שעפולה איננה רק החר שבקצה כביש-הסרגל — כלשון הבריחה העממית — מקום שרק חוצים אותו ואין מתעכבים בו. היעלם של שני המורים מעפולה, גילוי הגופות וההלוויה לוו באירועים מדהימים. שהוכיחו כי עפולה עלתה השבוע על המפה, נתנה את הטון הציבורי בארץ, כסמן ימני קיצוני,

למעצר אחד החשודים ב- התפרעות אחרי ההלוויה מובל על-ידי שוטרים.